

29 Απριλίου 2014

“Από τον Θάνατο στη Ζωή”

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Την Τετάρτη στις 11:00 στο Διαδικτυακό Ραδιόφωνο Pemptousia FM, ακούστε το τραγούδι «Από τον Θάνατο στη Ζωή», του σύγχρονου ραψωδού Αρτέμη, πρωτοπόρου στον κόσμο του χιπ-χοπ στην Ελλάδα και αγαπημένου εδώ και καιρό στον χώρο της Πεμπτουσίας. Το κομμάτι αυτό προέρχεται από τον νέο του concept δίσκο «Mash Up Sessions II» που μόλις κυκλοφόρησε, όπου ο Αρτέμης συναντιέται μουσικά με τον πολυβραβευμένο διεθνώς Έλληνα συνθέτη Νίκο Παπακώστα και αποτελεί μία παραγωγή του Pemptousia FM. Οι στίχοι του τραγουδιού περιγράφουν τον τρόπο ζωής του σύγχρονου ανθρώπου που κινείται σε αλλότριες οδούς, που νομίζει ότι ζει αλλά ουσιαστικά ζει έναν θάνατο, που νομίζει ότι είναι ελεύθερος αλλά τελικά γίνεται δούλος των παθών, μέχρι τη στιγμή που έρχεται η άνωθεν κλήση και ξυπνά από αυτόν τον «εφιάλτη» και συνειδητοποιεί ότι η αληθινή οδός προς τη ζωή είναι η οδός που διήνυσε ο Χριστός. Με τον τρόπο αυτό μεταφέρεται «Από τον Θάνατο στη Ζωή».

«Από τον Θάνατο στη Ζωή»

Διδάχτηκες ἀπὸ μικρὸς
τὴν ἔχθρα μὲ τοὺς Οὐρανούς
καὶ αὐτὰ μὲ τὰ ὅποια
ἔρχεται σὲ σκοτασμὸ ὁ Νοῦς.
Ἐλαβες ρηχὲς πληροφορίες
θεωρώντας ὅτι εἶχες Γνώση,
νόμιζες ὅτι προόδευες
μὲ τὸ νὰ σύρεσαι ἀπὸ πτώση σὲ πτώση.
Βασανίστηκες ἀπὸ νωρίς,
ἀναζητώντας χαρὲς θνησιγενεῖς,
χάθηκες μέσα στὶς ἀποπνικτικὲς
ἀναθυμιάσεις τῆς παρακμῆς.
Σπατάλησες χρόνο
μὲ ἀνθρώπους μανιακοὺς γιὰ τὴν ἔνταση,
ἐπὶ μακρὸν ὀλίσθησες μαζί τους
ἀπὸ ψευδαίσθηση σὲ ψευδαίσθηση.
Λόγισες ἀρετὴ
κάθε ἐπαίσχυντο συμβιβασμό,
κάθε ἀπίστευτη μικροψυχία,
κάθε ἀνεκδιήγητη εὐτέλεια,
κάθε σοβαροφανῆ ἀγυρτεία,
σὲ μία ἀτμόσφαιρα

δηλητηριασμένη ἀπὸ τὴν κακία,
μὲ τύπους μαινόμενους γιὰ τὰ ἀργύρια,
σὲ καταναλωτικὴ βακχεία.
Βίωσες τὴν ἐκτεταμένη μωρία,
σὲ μία ἀκοινωνήτη κοινωνία,
ὅπου τὰ μέλη της δὲν εἶχανε πρόσωπα,
ἀλλὰ εἶχανε προσωπεῖα,
μὰ ξάφνου μ' ὅλα αὐτὰ ἤρθες σὲ ρήξη,
ὅταν ἤρθ' ἡ ἄνωθεν κλήση
κι αἰσθάνθηκες ὅτι,
μέσα ἀπὸ ἕναν ἐφιάλτη εἶχες ξυπνήσει!

Ἀπὸ τὸν θάνατο πρὸς τὴ ζωὴ
καὶ ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανό...
Ἀπὸ τὸν θάνατο πρὸς τὴ ζωὴ...
Μακάριοι ὅσοι πορεύονται
τὴν Αἰωνία Ὁδό!

Ἀκολούθησες ὁδοδεῖκτες
ποὺ δείχνανε δυτικὰ τῆς Ἐδέμ,
σύρθηκες ὡς τὸ μηδέν,
προσκύνησες κάθε νεοεποχικό τοτέμ,
γιατί ἔτσι ἐπίτασσε ἡ νέα θεότητα,
ἡ πολιτικὴ ὀρθότητα
υἱοθέτησες πρότυπα,
ποὺ ἐξέπεμπαν κάθε ἀρνητικὴ ἐπιρροή,
πρωί-βράδυ, βράδυ-πρωί,
προπαγάνδιζαν μία κοσμικὴ ζωὴ,
ποὺ δὲν τὴ σημάδευε οὔτε ἕνας λόγος,
οὔτε μία πράξη σοβαρή.
Ὅπως στὶς σάρκες τοῦ Ἡρακλῆ,
ὁ χιτώνας τοῦ Νέσσου εἶχε κολλήσει,
ἔτσι κόλλησαν πάνω σου ἀνοίξεις ἕξις
κι ἔγιναν δεύτερὴ σου φύση.
Μιλοῦσες γιὰ ἐλευθερία,
τὴ στιγμὴ ποὺ ἦσουν δοῦλος ὅλων τῶν παθῶν
κι ἀντὶ γιὰ ἐμπειρία πνεύματος,
εἶχες παραισθήσεις ναρκωτικῶν.
Γνώρισες ἀγάπες,
ποὺ δὲν εἶχαν βαθύτερες ὑπαρξιακὲς ἀφορμὲς
καὶ πρόσωπα διπρόσωπα,

ποὺ ὁμοίαζαν μὲ τοῦ Ἰανοῦ τὶς προτομές.
Ἵπερκορέστηκες ἀπὸ βλέμματα κενὰ
καὶ ἐπηρμένες ὀφρύες,
ἀτέλειωτες κούφιος κουβέντες,
ἐλαφρὲς φιλολογίες,
λυκοφιλίες,
κυνέρωτες,
ἄφρονες γέλωτες
καὶ ἓνα σωρὸ χαμόγελα τῆς ἐτικέτας,
ἀνθρώπους μὲ κινήσεις μηχανικὲς,
ὅπως αὐτὲς τῆς μαριονέτας.
Ζοῦσαν ἐνστικτωδῶς,
σκορπίζανε ὅπως τὰ ξερὰ φύλλα στὸν ἄνεμο,
ψυχὲς ποὺ εἶχανε παραδοθεῖ
πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα τους στὸν θάνατο,
μὰ ξάφνου μ' ὅλα αὐτὰ ἦρθες σὲ ρήξη,
ὅταν ἦρθ' ἡ ἄνωθεν κλήση
κι αἰσθάνθηκες ὅτι,
μέσα ἀπὸ ἓναν ἐφιάλτη εἶχες ξυπνήσει!